

anlagt til Ribe, og at Ribe saaledes ikke ganske skal blive uden Forbindelse med denne saavel Land- som Vandvei, nemlig Jernbanen og Esbjerg Havn. Det er for mig ubegribeligt, hvorledes Regjeringen og Rigsdagen kunne være bleve enige om at ofre saa umaadelig store Summer, som der udfordres til dette Anlæg ved Esbjerg, medens ligeledes den høitærede Regjering og Rigsdagen enedes om at negte 35,000 Rd. til Fortsættelse af, hvad man havde begyndt ved Ribe, uagtet man vidste, at Regjeringen havde ledet Ribe ud i dette Uføre, og at Ribe ikke paa nogen Maade var istand til at hjælpe sig selv ud deraf, og uagtet man ligeledes kunde og burde vide, at de store Summer, som behøvedes til Anlægget ved Esbjerg, i langt høiere Grad og med langt sikrere Udsigt til at kunne betale sig, kunde have været anvendte ved Ribe. Det er mig som sagt en stor Gaade, hvorledes baade Regjeringen og Rigsdagen have kunnet gaa ind derpaa og kunnet anse det for at være rigtigt. Jeg burde maasse notere belyse, hvorledes jeg mener, at Regjeringen saaledes har ført Ribe i dette Uføre. Jeg ser jo desværre, at den høitærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at den af Byrådet fremsatte Paastand om, at det skulde være Regjeringen, der havde tvunget Kommunen ind paa disse Vandbygningsarbejder, er ugrundet, og at derved bortfalder et ikke uvæsentligt Motiv for Staten til at komme Ribe til Hjælp. Jeg beklager i høi Grad, at den høitærede Minister har udtalt sig saaledes, og jeg kan naturligvis ikke have noget Haab om, at Rigsdagen efter en saadan Udtalelse vil gaa meget vidt i Henseende til at række Hjælp til Ribe. Jeg kan i det Hele taget derefter heller ikke rigtig opstille nogen begrundet Fordring til Rigsdagen i saa Henseende, fordi det forekommer mig og vistnok maa forekomme Enhver, at naar det skal være en ren Gave, saa er der saa mange Andre, der trænge til Gaver, og saa vil Rigsdagen vist neppe være tilbøjelig til at gaa ind derpaa. Hvis det nu var saaledes, maatte man naturligvis sige, at det var Ribe selv, der har Skylden for sin sørgelige Tilstand. Men det er det, jeg har tilladt mig at sige, som havde været den største Trøst

for Befolkningen i Ribe, at den har vidst, at den ikke ved egen Brøde var kommen i den Tilstand, og at det er det, der har kunnet bevare Haabet om, at Regjeringen og Rigsdagen dog endelig engang vilde komme Ribe imøde og hjælpe den ud af dens Trang. Spørgsmaalet er da om, hvorvidt det virkelig forholder sig saaledes, om Ribe er udfyldig, eller om det er Ribe, der virkelig selv har Skylden, og om Regjeringen er udfyldig, eller det virkelig er Regjeringen, der har ledet os ud i dette Uføre. Det første ulykkelige Stød var naturligvis Havneanlægget. Siden 1844 var det især, at man for Alvor tænkte paa at faae Indseilingen til Ribe forbedret. Den daværende Konge, høifalgt Kong Christian den 8de, interesserede sig meget for denne Sag. Han var personlig tilstede derovre tilligemed den nuværende Enkedronning og den daværende Kronprinds, afbøde Kong Frederik den 7de, og vi havde det bedste Haab om, at Ribe vilde blive valgt til Udgangspunkt for Forbindelsen med England, idet man agtede at fordybe Indseilingen til Ribe saaledes, at Farten paa England kunde finde Sted der. Det blev imidlertid ikke til Noget fra Regjeringens Side, og til Bæviis paa, at Ribe ikke har været lukket i denne Sag, tog Ribe selv Initiativet og henvendte sig til en vandbygningskyndig Mand, Inspektør Petersen, som forfattede en Plan og Overslag, hvorefter en saadan Fordybning af Indseilingen vilde koste 11,000 Rd. Daværende Kong Christian den 8de gav ikke alene Ribe Kommune Tilladelse til at udføre dette Foretagende, men tilbød endvidere de 11,000 Rd. som et Laan af Statskassen. Foretagendet blev imidlertid ikke udført. Der blev gjort forberedende Arbejder, som kostede omtrent 1,700 Rd., men da Krigen i 1848—49 udbrød, standsede dette Arbejde, og de anvendte Penge gik for Starstedelen spildte paa Grund af, at de forberedende Arbejder, der vare foretagne, gik til Grunde og saaledes ikke bleve til nogen Nytte. Men efter Krigen i 1850—51 optog man Sagen paany og henvendte sig til Inspektør Petersens Eftermand, Inspektør Grove med Anmodning om, at han vilde udføre den lagte Plan. Imidlertid mente han, at det ikke var tilstrækkeligt,